

vara hemma, och ej farastiver
 och göra lända oro och besvär,
 ty jag är ena dagen bättre och
 den andra sämre; det är allt
 så osäkert med mig, och min
 sjuklighet. En tid tyckte jag
 att svindeln var som bättre, och
 mina ben äfven, och jag hade
 mera krafter, men sedan blev
 det som förut, sämre igen.
 Nätterna har ^{annars} varit bättre för
 mig, ^{jag} har ej haft så svår och
 stark svindel på länge, Gud
 vare lof! men på dagarna
 har jag haft oftare än förr.
 Låldes käraste syster, kunna vi
 ej komma, om jag ej blir ras-
 kare än jag nu är. Och blir
 det ej stäldföre, så kan det
 ej heller komma i fråga, om
 jag också vore något bättre,
 ty jag vågar ej.
 Nog vet du kära syster huru
 innerligt gerne vi skulle komma,
 och huru ledsamt det blir att ej
 nu som förut få vara hos er, men
 det kan ju ej hjälpas. — Äfven för
 er skull, tycker jag det är borta, och
 det rättast att vi ej komma, ty man
 har nu folk ändå när Nybungs nu
 äro så många, mätte det behöva skilja
 för så att de kunna komma, jag
 tycker hvad det skall bli för något
 för dem, och äfven för eder att få
 dem ^{allas} till er. Nog blir det väl för dig
 litet oroligt och störande, men de
 minsta barnen kunna ju hållas
 mäst duggar, de ha ju drott
 så stort sveing rum. Oroligt är det
 ju alltid att se barn om julen, det
 är ej annars någon jul, tycker jag.
 Jagarne L. har jag ej ^{nu} (så mycket) träffat,
 men då de enaften voro här, sade de
 att Werner blir troligen här öfver
 jul, emedan han tänker att just
 till julen bli föreläsare kancliat, och

sedan reser han hem till Nyåred.
Mikael skulle fara hem till Jül.
Lä' det var det bestämt när de sist
vor här. Jag ber dem hit i söndag
till måndag. Må jag skall säga Werner
att de ber dem till er till Jül, kanske
måste jag det då de ville det, men
jag tycker att ni ej har rum. Men
hvar för han ej norra kamaren
eldas? — Ludvig ber väl af det om
julaften, tänker jag, när han får hem
att vi ej fara till er, och Werner kan
jag vara der med. En afton nu
i veckan for vi till Ludvigs, jag har
ej varit der på länge. — Åfrån B. stäm
har jag inte hört, blott att lille Walter
hos Deckers varit lite sämre de fa
tiden. Ledsamt är det för Hilde
att Elin är sjuk, och kanske bli
de an elva åfrån till Jül, så att de
skall få vara tillsammans. —
Inna har så mycket skrifarbete nu
denna tid, och våd ardet slut
bli det kanske mera, så att han

(30 nov.)

ej hinna se någon guldslager, utan
 måste sutta på något smärre att köpa,
 om hen helst visste hvad. Gerna
 ville Lina lite vaka om ^{nätterna} ~~kvällen~~
 för att få ihop något, men jag tycker
 att hen ej får det, då hen sitter och
 skrifver mest hvar qvällen till och
 hängre, och har då suttit hela dagen utan
 små uppehåll. Tre spelstunder har hen
 äfven i veckan, ännu, och det ager tid
 också. — Imorse gick hon tichigare ut
 för att uträtta par små uppköp åt
 Lina, det är ju så märkt med dagsti-
 den att man har svårt att se i
 butikerna. — Du har väl hört om
 att Lina gifver sitt docksköp åt Elsa
 och Ingrid? det för af med ångat det,
 och är nu uppsmälactt som Lina
 ville. Vi tog ut dockor och kläder för
 att tvättas, och vet du det var ett
 sådant arbete med dem, först byta
 och sedan stryking, som räcker flere
 dagar, Lina strök ^{ibland} med. Loken var
 att reparera små brister i clars

Lina var så glad och glad för att hon hade fått se till Elsa och Ingrid, men hon tyckte det var så

